

ATLAS ADVOKATER

Advokaterna

Jennica Paulette
Emelie Righammar
Marcus Jonsson Engstrand
Mikaela Kassmyr
David Wallman
Linda Bohlin Jacobsson

Juristerna

Frida Sundqvist
Amanda Wibom
Paul Pascalau
Cecilia Holm
Hanna Jacobsson

Göta hovrätt
Avdelning 02, rotel 24
Box 2223
550 02 Jönköping

HÖGSTA DOMSTOLEN
R 22

INKOM: 2021-07-20
MÅLNR: B 4566-21
AKTBIL: 1

Översändes per e-post till gota.hovratt@dom.se

Överklagande att överlämnas till Högsta domstolen

Stockholm den 19 juli 2021

Hovrättens mål nr. B 2705–20

Tilltalad:

Rebecka Linnea Gustafsson, 19800704–5621
Frihetsberövande: häktad

Ombud och offentlig försvarare:

Advokat Emelie Righammar, Atlas Advokater, Södra
Agnegatan 29, 112 29 STOCKHOLM

Åklagare:

Kammaråklagare Helene Gestrin, Åklagarmyndig-
heten, Åklagarkammaren i Linköping

Målsägande:

1. Amos Gustafsson

Särskild företrädare:

Jurist Mikaela Åstrand

Advokatfirman Righammar AB
Södra Agnegatan 29
112 29 STOCKHOLM

Advokat Emelie Righammar
emelie@atlasadvokater.com
www.atlasadvokater.com

Tel: 072-398 70 16
Vxl: 08-684 429 02

Advokaterna Nilsson & Partners AB
Drottninggatan 25
602 NORRKÖPING

2. Esmeralda Gustafsson

3. Silas Gustafsson

Särskild företrädare:
Jurist Mikaela Åstrand
Advokaterna Nilsson & Partners AB
Drottninggatan 25
602 24 NORRKÖPING

Saken: Dråp m.m.

Hovrättens dom: Meddelad den 21 juni 2021 i mål nr. B 2705–20 (**bilaga 1**)

I egenskap av offentlig försvarare och ombud för Rebecka Gustafsson får jag för hennes räkning överklaga hovrättens dom och anföra som följer.

YRKANDEN

Rebecka Gustafsson yrkar att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd.

Rebecka Gustafsson yrkar i första hand att Högsta domstolen frikänner henne från ansvar i fråga om dråp (åtalspunkten 1), samt att Högsta domstolen befriar henne från skyldigheten att utge skadestånd till Amos Gustafsson och Silas Gustafsson.

Rebecka Gustafsson yrkar i andra hand att Högsta domstolen rubricerar den påstådda gärningen som vållande till annans död.

Rebecka Gustafsson yrkar, under alla förhållanden, att Högsta domstolen mildrar påföljden.

GRUNDER FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

Det är av vikt för rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen; *prejudikatdispens*. Det föreligger även synnerliga skäl för en sådan prövning; *extraordinär dispens*. Omständigheterna för detta utvecklas i sak nedan.

GRUNDER OCH SAKOMSTÄNDIGHETER

SAMMANFATTNING OCH UTVECKLING AV SKÄL FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

1. Göta hovrätt dömde Rebecka Gustafsson för att hon uppsåtligen ska ha bragt sin dotter Esmeralda om livet, genom att ha underlåtit att se till att dottern kom under vård efter att hon varit med om en olyckshändelse. Gärningen rubricerades av hovrätten som dråp och påföljden bestämdes till åtta års fängelse.¹ Hovrätten frikände Rebecka Gustafsson från två fall av synnerligen grov misshandel samt brott mot griftefriden.
2. Norrköpings tingsrätt hade tidigare dömt Rebecka Gustafsson för vållande till annans död, grovt brott, samt narkotikabrott i två fall. Även tingsrätten frikände Rebecka Gustafsson från två fall av synnerligen grov misshandel samt brott mot griftefriden. Tingsrätten bestämde påföljden till fängelse i 1 år och 9 månader.
3. Hovrätten konstaterade att Esmeralda skadat sig genom en olyckshändelse. Hovrätten ansåg vidare att det var uteslutet att Rebecka Gustafsson skulle ha varit omedveten om det inträffade. Till följd av sitt garantansvar menade hovrätten att hon hade haft en skyldighet att agera och genom att underlåta att göra så, ansåg hovrätten att Rebecka Gustafsson uppsåtligen orsakat Esmeraldas död.
4. Rebecka Gustafsson har å sin sida gjort gällande att hon inte minns det aktuella händelseförloppet. Den bevisning som har åberopats av åklagaren styrker inte att Rebecka Gustafsson var medveten om att dottern Esmeralda ramlade. Den styrker inte heller att hon var medveten om att Esmeralda, genom olyckshändelsen, ådrog sig livshotande

¹ Vilket även innefattade ett fall av narkotikabrott av normalgraden, samt ett ringa narkotikabrott.

skador som sedermera ledde till hennes död. Rebecka Gustafsson är således oskyldig till att ha orsakat Esmeraldas död.

5. Högsta domstolen ska meddela prövningstillstånd med anledning av att det föreligger skäl för prejudikatdispens; i första hand för att det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen klargör hur en tilltalads kunskaper om omständigheter i målet ska bedömas när dessa uppgifter har framkommit under en tid då den tilltalades psykiska hälsa varit dokumenterat mycket dålig, och då uppgifterna inte styrks av övrig bevisning. Den prövning som Högsta domstolen har att göra i denna del liknar prövningen av en tilltalads erkännande, som vid grövre brott ska styrkas av övrig samverkande bevisning. Vid prövning av *varför* den tilltalade har kunskaper om omständigheter i målet ska rätten pröva om det finns andra möjliga förklaringar till att den tilltalade har dessa kunskaper.² Om erkännandet inte stöds av andra omständigheter kan det inte ligga till grund för en fällande dom. Om den tilltalade har erkänt brottet, men senare återtar sitt erkännande, och det inte går att avgöra om det är återtagandet eller erkännandet som är riktigt, ska erkännandet ges ett så lågt bevisvärde att en fällande dom inte kan grundas på det. Åtalet ska då ogillas.³
6. I andra hand ska prövningstillstånd meddelas då det är av vikt att Högsta domstolen prövar frågan om hur en förälders garantansvar påverkar det faktum att ett barn avlider efter en olyckshändelse som medfört skada; om det överhuvudtaget ska bedömas som ett oaktsamt eller uppsåtligt dödande som någon har att ansvara för, och om det ska det – hur det ska rubriceras.
7. I tredje hand är det av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar frågan om hur påföljden ska bestämmas i ett fall som anges i stycket ovan.
8. Det föreligger även synnerliga skäl för Högsta domstolen att pröva överklagandet. Hovrätten har i det här fallet avvikit från den rättsgrundsats som Högsta domstolen tillämpade i NJA 2015 s. 702, vad gäller fråga om hur uppgifter som lämnats när en person varit i ett dåligt tillstånd samt påverkad av preparat ska bedömas.

² Björkman m.fl., *Bevis – Värdering av erkännande, konfrontationer, DNA och andra enstaka bevis*, Norstedts Juridik AB, Stockholm 1997, s. 131f.

³ Shelin, *Bevisvärdering av utsagor i brottmål*, Norstedts Juridik AB, Stockholm 2007, s. 89f.

UTVECKLING

Förstahandsyrkandet

9. För en fällande dom i brottmål krävs det att det är ställt bortom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till brott. I det nu aktuella fallet är det inte i något avseende ställt bortom rimligt tvivel att Rebecka Gustafsson har orsakat Esmeraldas död och åtalet ska därför ogillas.
10. Högsta domstolen har i NJA 2015 s. 702, det s.k. "Balkongfallet", uttalat att varje bevis som åberopas av åklagaren ska prövas för sig. Om det sammanlagda värdet av den bevisning som åberopats till stöd för gärningsbeskrivningen, inte är så högt att det kan anses vara styrkt, saknar bevisningen betydelse. I sådana fall ska den tilltalade frikännas. I det fall där den sammanlagda bevisningen bedöms vara så stark att beviskravet är uppfyllt, måste den tilltalades berättelse och bevisning som stöder denna granskas. Om det som läggs den tilltalade till last motbevisas, ska åtalet ogillas. Detsamma gäller om den tilltalades berättelse och annan bevisning tar sådan kraft från de bevisfakta som talar för detta, att det får till följd att beviskravet inte är uppnått. Till sist ska en övergripande och slutlig sammanvägning av bevisningen göras.⁴
11. Åklagaren har gjort gällande att Rebecka Gustafsson var delaktig i Esmeraldas död. Som stöd för detta har åberopats uppgifter som Rebecka Gustafsson och Patrik Lingman lämnat initialt i förundersökningen; för Rebecka Gustafssons del utgörs de av uppgifter som lämnats fram till den 26 februari 2020. De uppgifter som Rebecka Gustafsson inledningsvis lämnade under förundersökningen kan – i det förstone – synas ge vissa indikationer på att hon skulle ha varit med vid tidpunkten då den olycka som sedermera kom att leda till Esmeraldas död inträffade. Dessa uppgifter ska dock lämnas helt utan avseende mot bakgrund av att de *för det första* inte är konsekventa, utan talar emot varandra i avgörande delar, samt *för det andra* med anledning av det dokumenterat dåliga psykiska tillstånd som Rebecka Gustafsson befann sig i när uppgifterna lämnades.

⁴ Se NJA 2015 s. 702 p. 23.

12. Rebecka Gustafssons psykiska hälsa var under tiden, då uppgifterna framkom, mycket dålig. Rebecka Gustafsson frihetsberövades den 30 januari. Under de första veckorna av häktningstiden fick Rebecka Gustafsson vid flertalet tillfällen föras till psykakuten. Hon var i en akut krisreaktion, led av sömnbrist och kom att bli både underviktig och mycket undernärdd. Rebecka Gustafsson har medgett att hon, tillsammans med Patrik Lingman, intog narkotikaklassade preparat efter att Patrik Lingman berättat för henne vad som hänt Esmeralda, i nära anslutning till tiden för frihetsberövandet, vilket innebar att hon vid förhören också var påverkad av narkotikaklassade medel. Detta framgår också av den inte överklagade åtalspunkten avseende ringa narkotikabrott, där urin- och blodprov togs i samband med frihetsberövandet.

13. Av de av försvaret åberopade häktesjournalerna framgår t.ex. följande.

- Den 3 februari noteras i häktesjournalen att Rebecka Gustafsson inte sovit sedan hon frihetsberövades (vilket skedde den 30 januari). Man sätter in Atarax för sömnen. [REDACTED].
- Den 7 februari noteras i häktesjournalen att Rebecka Gustafsson varken äter eller sover. Hon pratar om att hon ska få gå ifrån häktet, vilket sjuksköterskan konstaterar inte stämmer, och hon antecknar att Rebecka Gustafsson är på väg in i en krisreaktion. Rebecka Gustafsson får åka till psykiatri för en bedömning. [REDACTED]. Detta noteras också av sjuksköterskan i en anteckning den 6 februari.
- Den 7 februari noteras också i den journal som vakthavande befäl förde att Rebecka Gustafsson [REDACTED].
- Den 10 februari noteras i häktesjournalen att Rebecka Gustafssons dåliga psykiska mående bedöms vara p.g.a. skälet till häktningen (d.v.s. Esmeraldas död).
- Den 12 februari noteras i häktesjournalen att Rebecka Gustafsson var förvirrad, pratade osammanhängande [REDACTED]. Hon hade bott in sig på häktet [REDACTED]. Sjuksköterskan noterar att hon får en tveksam emotionell och formell kontakt med Rebecka Gustafsson, och bedömer att hon bör träffa en psykiater.

- Den 13 februari noteras i häktesjournalen att Rebecka Gustafsson pratar osammanhängande, och [REDACTED]
[REDACTED]
 - Den 17 februari noteras i häktesjournalen att Rebecka Gustafsson lider av en akut krisreaktion.
 - Den 18 februari noteras i häktesjournalen att Rebecka Gustafsson tidvis under häktningstiden upplevts dissociera. En psykiatrisk bedömning ger vid handen att hon lider av en krisreaktion och sömnstörning.
 - Den 19 februari noteras i häktesjournalen att personalen noterat att Rebecka Gustafsson inte har sovit under de senaste dygnet.
 - Den 20 februari, samma dag som ett längre förhör hölls med Rebecka Gustafsson, framgår det av häktesjournalen att Rebecka Gustafsson [REDACTED]
[REDACTED]. Hon kördes efter förhöret direkt till psykakuten där hon fick stanna under övervakning och blev medicinerad.
 - Den 21 februari noteras i häktesjournalen att Rebecka Gustafsson transporteras med ambulans till akutmottagningen, då hon inte äter eller dricker. Det noteras vidare att Rebecka Gustafsson inte klarar av att ta sin medicin.
14. Som framgår av redogörelsen ovan rör det sig om en omfattande psykisk ohälsa, som inte endast är självupplevd utan utgörs av objektiva, väldokumenterade bedömningar. Samtliga dessa omständigheter har inverkat på Rebecka Gustafssons verklighetsuppfattning och minnesbilder av vad som skett. Att det flertal olika tillstånd som Rebecka Gustafsson hade vid tiden för förhören med en mycket hög grad av sannolikhet påverkar en persons verklighetsuppfattning har styrkts av vad som framkom i förhör vid hovrättsförhandlingen med Zandra Migos, specialistsjuksköterska inom psykiatri. Till följd av de tillstånd Rebecka Gustafsson befann sig i är tillförlitligheten av dessa uppgifter så låg att de ska lämnas utan avseende. Hovrätten har överhuvudtaget inte bemött denna invändning från försvaret, utan tvärtom på några ställen i domen anført att det inte finns några konkreta skäl till att bortse från de uppgifter som Rebecka Gustafsson lämnat i det initiala skedet av förundersökningen.⁶

⁶ Se t.ex. s. 22 i hovrättens dom.

15. Högsta domstolen ansåg i det s.k. Balkongfallet, att de uppgifter som målsäganden lämnat om ett visst händelseförlopp, när hon befann sig i ett kritiskt tillstånd och var påverkad av smärtstillande preparat, inte kunde tillmätas någon betydelse eftersom det bedömdes att en del av uppgifterna kunde vara rena inbillningar från målsägandes sida. Högsta domstolen valde därför att helt bortse från målsägandens berättelse.⁷ Samma metod ska tillämpas i det här fallet, med anledning av Rebecka Gustafssons dåliga psykiska hälsa under förhören.

16. Det ska även beaktas att de uppgifter som Rebecka Gustafsson inledningsvis lämnade flera gånger har motbevisats av henne själv. Hon har t.ex. inte varit konsekvent i sin berättelse i fråga om huruvida hon befann sig i badrummet och såg/hörde när Esmeralda ramlade eller inte, om Esmeralda blödde från munnen eller näsan, eller om hon var med då det gjordes hjärt- och lungräddning. Uppgifterna är motstridiga i direkt avgörande delar av händelseförloppet, vilket talar för att de inte stämmer. Hovrätten har också slagit fast att vissa av de uppgifter som Rebecka Gustafsson lämnade initialt inte kan stämma med det faktiska händelseförloppet, då de även motbevisas av den tekniska bevisningen i målet.⁸ Uppgifterna som Rebecka Gustafsson har lämnat har *till viss del* stämt överens med det som Patrik Lingman redogjort för i förhör. Det finns skäl att anta att de uppgifter som Rebecka Gustafsson har lämnat, är sådant som hon har fått berättat för sig av Patrik Lingman. Den omständighet att parets uppgifter på ett flertal punkter inte överensstämmer, talar för att Rebecka Gustafsson inte var med vid tillfället utan har fått händelseförloppet berättat för sig i efterhand av Patrik Lingman. Detta förklarar varför Rebecka Gustafsson senare inte kommit ihåg på detaljnivå vad som hänt, och vid flera tillfällen motbevisat sina egna uppgifter. Till skillnad från Rebecka Gustafssons uppgifter har Patrik Lingmans uppgifter genomgående varit konsekventa. Av de uppgifter som Patrik Lingman lämnat framgår det överhuvudtaget inte att Rebecka Gustafsson på något sätt skulle ha varit inblandad i olyckan som ledde till Esmeraldas död. Även detta gör att tillförlitligheten av Rebecka Gustafssons uppgifter är mycket låg. Det

⁷ Se NJA 2015 s. 702 p. 32.

⁸ T.ex. uppgiften om *när* Esmeralda ska ha avlidit. Enligt de initiala uppgifterna som Rebecka Gustafsson lämnade ska Esmeralda ha avlidit direkt efter att hon och Patrik Lingman insett att hjärt- och lungräddning inte fick igång henne, och att det ska ha tagit 5-45 minuter efter olyckan. Det är visat i målet att det dröjt *åtminstone* två timmar från olyckshändelsen till dess att Esmeralda avlidit. Detta är ett konkret exempel på en avgörande uppgift från Rebecka Gustafsson som är motbevisad av övrig utredning.

finns således inget i förhörsuppgifterna som styrker att Rebecka Gustafsson var delaktig i Esmeraldas död.

17. Enligt försvarets förmenande kan en domstol inte, på sätt som hovrätten har gjort, välja att tillmäta vissa av Rebecka Gustafssons uppgifter betydelse och samtidigt bortse från andra uppgifter som talar till Rebecka Gustafssons fördel. Den bristande tillförlitligheten gäller därför samtliga uppgifter som Rebecka Gustafsson har lämnat i förhören.
18. Den bevisning som åklagaren har åberopat som stöd för delar av det som Rebecka Gustafsson inledningsvis berättade, är inte av den styrka att det bevisar att Rebecka Gustafsson har orsakat Esmeraldas död. Den rättsmedicinska utredningen ger inget exakt svar på vad som hände med Esmeralda, men styrker att skadorna har orsakats av en olycka. Utredningen kan därför inte ligga till grund för en slutsats om att Rebecka Gustafsson skulle varit delaktig i Esmeraldas död.
19. Det har inte framkommit några tillförlitliga bevis som styrker att Rebecka Gustafsson var närvarande under tiden för olyckan. I de förhör som hölls med Patrik Lingman framkom inget som skulle tyda på att Rebecka Gustafsson var med då Esmeralda ramlade, och inte heller senare då hjärt- och lungräddning utfördes. Enligt Patrik Lingman dröjde det flera timmar innan han berättade för Rebecka Gustafsson att något hade hänt med dottern Esmeralda. Det har inte heller åberopats några bevis från åklagarens sida som talar för att Rebecka Gustafsson var med vid tillfället, annat än Rebecka Gustafssons egna uppgifter.
20. Det måste även beaktas att det inte är klarlagt när olyckan inträffade. Hovrätten antar vid sin bedömning att olyckan inträffat den 28 januari, framförallt baserat på hur långt kroppens förruttnelseprocess framskridit. Denna uppfattning delas inte av försvaret som menar att olyckan sannolikt inträffade på eftermiddagen den 29 januari. Den rättsmedicinska utredningen som genomfördes den 30 januari ger inget exakt svar på när olyckan inträffade och dödstitidpunkten bedömdes vara 24–72 timmar innan tidpunkten för undersökningen. Det ska här beaktas att det är fråga om ett barns kropp, som ter sig annorlunda än en vuxen persons kropp, och vid bedömningar som dessa utgår rättsläkaren från referensramar som är framtagna för vuxna personer. Det är alltså, även utifrån

omständigheten att kroppens förruttnelseprocess påbörjats, fullt möjligt att dödsfallet skett 24 timmar innan undersökningstillfället. Rättsläkaren har, i och med att det är fråga om ett barn, tagit det i beaktande vid bestämmandet av tidsspannet för dödstillfället. Hovrätten har därmed dragit en felaktig slutsats av rättsläkarens bedömningar, när man bedömt att det faktum att förruttnelseprocessen inletts måste ha gått två dygn från dödstillfället till undersökningstillfället.

21. När det gäller frågan om tidpunkten när Esmeralda skadades vill undertecknad också göra Högsta domstolen uppmärksam på de långtgående, och felaktiga, slutsatser som hovrätten drar på sidan 21 i domen, rörande Esmeraldas tillstånd på kvällen den 28 januari. När Esmeraldas storebror Amos såg Esmeralda på kvällen den 28 januari var hon klädd i en barnpyjamas, en "onesie", och låg i sin spjäsäng. Hon andades, men lät "rosslig".⁹ Amos har inte noterat något anmärkningsvärt, det finns heller inga uppgifter om att det fanns blod i rummet eller någon annanstans, eller att det ska ha varit nystädat vid tidpunkten då Amos träffade Esmeralda på kvällen den 28 januari. Dessa omständigheter ska ställas mot hur Esmeralda var klädd när hon hittades den 30 januari, var Patrik Lingman hanterat hennes kropp och var hon hittades. Esmeralda var vid påträffandet endast klädd i blöja, och hon hade – efter att hon skadats men innan hon placerades under sängen – legat i en av de andra sängarna i rummet. Detta framgår av den tekniska utredningen av rummet. Efter att hon avlidit hade hon placerats under samma säng som hon tidigare legat i (d.v.s. inte sin spjäsäng, utan en av de andra barnsängarna i rummet). Det saknas såväl uppgifter som teknisk utredning som tyder på att Esmeralda ska ha legat i sin egen spjäsäng vid något tillfälle efter det att hon skadats. Trots detta, och trots att hovrätten resonerar kring dessa omständigheter, framstår det ändå som rimligt för hovrätten att utgå från att Esmeralda hade skadat sig redan vid den tidpunkt som Amos redogjort för. Denna slutsats har inget stöd i någon utredning, utan utgörs av hovrättens egna spekulationer.

22. Enligt försvaret finns det istället en rad uppgifter som talar för att Esmeralda avled den 29 januari. Det har bl.a. åberopats en telefonlista med Patrik Lingmans inkommande och utgående samtal under de aktuella dagarna, där det framgår att hans samtalsmönster

⁹ Observera att det är utrett att barnen, även Esmeralda, var förkylda vid den aktuella tidpunkten.

ändrades radikalt vid två tillfällen den 29 januari; det första strax efter kl. 13.00 på eftermiddagen (den sannolika olyckstidpunkten) och det andra vid 19-tiden på kvällen den 29 januari (den sannolika tidpunkt då Patrik Lingman upptäckt att Esmeralda har avlidit). Det har även framkommit av vittnesförhör med Rebeca Segui, som kände Patrik Lingman mycket väl, att Patrik Lingman upplevdes som vanligt vid samtal som gjordes vid lunchtid den 29 januari, vilket talar för att inget hade hänt med Esmeralda innan detta. Att Patrik Lingman fick vetskap om Esmeraldas död vid 19-tiden den 29 januari styrks även av hans telefonsamtal med sin bror Johan Pettersson strax efter kl. 19 den 29 januari, och vad han har berättat om det samtalet, samt av mötena med sina bröder Johan Pettersson samt Niklas Pettersson den 29 samt 30 januari. Av de vittnesuppgifter som sonen Amos, som bodde med familjen, har lämnat finns det inget som talar för att olyckan skulle ha inträffat den 28 januari. Enligt försvaret är hovrättens bedömning av tidpunkten för olyckan därmed felaktig. Tidpunkten för olyckan får betydelse för frågan om hur länge det kan ha funnits vetskap om Esmeraldas död samt hur Rebecka Gustafsson agerat efter det att hon fått vetskap om att Esmeralda avlidit.

23. Hovrätten gjorde bedömningen att Rebecka Gustafsson befunnit sig i lägenheten vid tiden för olyckan och därmed varit medveten om vad som skett. Att så var fallet är inte på något sätt bevisat. Den masttömning som har gjorts visar att Rebecka Gustafssons telefon under tiden för olyckan (oaktat när man bedömer att den inträffat under den aktuella perioden 28-30 januari) var uppkopplad mot någon av de två master som finns i närheten av bostaden. Masttömningen visar att masterna – i och för sig – täcker den delen av Norrköpings innerstad där den aktuella lägenheten finns, men också en betydligt större del av staden än så. Utifrån lämnade vittnesuppgifter är det sannolikt att Rebecka Gustafsson vid flera tillfällen under den aktuella perioden lämnat lägenheten med sin telefon, men fortfarande befunnit sig inom masternas område. Såväl Rebecka Gustafsson som Amos har i förhör redogjort för att Rebecka Gustafsson ofta gick ut med sonen Silas när han skulle sova. Det är därför mycket möjligt att Rebecka Gustafsson inte befann sig i lägenheten när Esmeralda ramlade i badkaret, utan befann sig någonstans i närområdet. Om Rebecka Gustafsson inte var med vid tillfället, och i övrigt inte var medveten om vad som hände med Esmeralda, har hon inte haft någon möjlighet att ingripa och kan då inte läggas det inträffade till last.

24. Hovrätten har vidare resonerat kring att Rebecka Gustafsson är den som har haft det primära ansvaret för barnen i familjen, och att det därför framstår som uteslutet att Rebecka Gustafsson inte vetat om att Esmeralda skadat sig. Inledningsvis vill undertecknad understryka att båda föräldrarna tog hand om barnen i hemmet; nattade, badade, och matade. Rebecka Gustafsson tog ett större ansvar i fråga om andra saker som rörde barnen, och Patrik Lingman ansvarade för städning och matlagning bl.a. Som tidigare redogjorts för är det utrett att Esmeralda var förkyld under sin sista tid i livet. Mot den bakgrunden är det inte anmärkningsvärt om Esmeralda t.ex. skulle ha legat i sitt rum för att vila, även dagtid. Att Rebecka Gustafsson inte uppmärksammat att Esmeralda inte varit uppe på dagen den 29 januari är därför inte någon omständighet som kan läggas henne till last, eller läggas till grund för en fällande dom.
25. Hovrätten har vid sin bedömning dessutom avfärdat en avgörande slutsats av rättsläkaren Emma Wernvik, vilken framgår både i hennes yttrande och i hennes förhör vid tingsrätten. Emma Wernvik menar att det hade krävts ett *omedelbart* ingripande för att rädda Esmeraldas liv (min kursivering). För varje minut som passerade minskade chanserna att rädda Esmeraldas liv avsevärt. Som ovan framförts är det inte i något avseende styrkt att Rebecka Gustafsson var medveten om vad som hände Esmeralda. Enligt Patrik Lingmans uppgifter dröjde det flera timmar innan han berättade för Rebecka Gustafsson att något hade hänt med Esmeralda. Detta innebär, med beaktande av rättsläkarens uttalande, att *om* det överhuvudtaget kom till Rebecka Gustafssons kännedom att Esmeralda var skadad innan hon avled, var det i vart fall för sent för Rebecka Gustafsson att ingripa och vidta åtgärder för att rädda Esmeraldas liv. Det har således inte varit möjligt för Rebecka Gustafsson att förhindra Esmeraldas död.
26. Högsta domstolen har i ett tidigare fall bedömt en förälders underlåtenhetsansvar när det varit fråga om ett barn som har misshandlats. I NJA 2003 s. 174 hade en styvpappa misshandlat sin styvson allvarligt. När mamman till barnet kom hem från jobbet såg hon att barnet inte mådde bra och barnet berättade själv för mamman att styvpappan slagit honom. Mamman tillkallade ingen läkarvård och sonen kom att avlida till följd av de skador som styvpappan hade tillfogat honom. Högsta domstolen dömde styvpappan för vållande till annans död, men friade mamman från ansvar. Anledningen till detta var att Högsta domstolen ansåg att mamman inte var medveten om hur allvarligt skadad barnet

var. De livshotande skador som barnet fått var invärtes skador, och mamman ansågs därför inte ha kunnat veta att barnet riskerade att dö utan läkarvård.

27. Omständigheterna i det nu aktuella fallet har flertalet likheter med NJA 2003 s. 174. En viktig aspekt som bör tillmätas stor betydelse, är att barnet i NJA 2003 s. 174 berättade för sin mamma att styvpappan hade slagit honom. Mamman var således medveten om att barnet skadats och hade därmed anledning att undersöka barnets skador. Trots detta vidtog hon inga åtgärder. Oaktat denna omständighet ansåg Högsta domstolen att hon inte i något avseende kunde hållas ansvarig för barnets död.
28. I förevarande fall kan det konstateras att, i motsats till 2003 års fall, inget i utredningen visar att Rebecka Gustafsson var medveten om att Esmeralda var skadad. Med anledning av utgången i NJA 2003 s. 174, samt den övriga bevisningen som inte på något vis styrker åklagarens gärningspåstående, ska bedömningen göras att Rebecka Gustafsson inte uppsåtligt orsakade Esmeraldas död.
29. Sammantaget kan det konstateras att de bedömningar som legat till grund för hovrättens fällande dom gentemot Rebecka Gustafsson, vad gäller händelseförloppet som ledde till Esmeraldas död, i huvudsak har baserats på de uppgifter som Rebecka Gustafsson lämnade i initiala myndighetskontakter. Som redovisats ovan har dessa uppgifter inte något stöd i övrig utredning. Hovrätten har istället, i viss utsträckning, täppt till luckorna i åklagarens utredning med egna spekulationer kring olika omständigheter. I anslutning till dessa har hovrätten anfört att omständigheterna måste värderas med försiktighet och urskillning.¹⁰ Trots det har hovrätten landat i precis den slutsats som man endast kan göra om man *inte* värderat omständigheterna med försiktighet och urskillning.
30. Med beaktande av det psykiska tillstånd som Rebecka Gustafsson befann sig i, och avsaknaden av stöd för dessa uppgifter i övrig utredning, har dessa uppgifter bedömts på ett felaktigt sätt och tillmätts en alldeles för stor betydelse. Uppgifterna från Rebecka Gustafsson har en så låg tillförlitlighet att de helt ska bortses från. Den övriga bevis-

¹⁰ Se t.ex. s. 27 i hovrättens dom, samt se resonemanget på sidan 9 ovan rörande tidpunkten för Esmeraldas skada.

ningen är inte tillnärmelsevis av sådan styrka att åklagarens gärningspåstående är bevisat. Med anledning av det höga beviskrav som uppställs i brottmål är det inte under några omständigheter bevisat att Rebecka Gustafsson varit delaktig i några omständigheter som lett till Esmeraldas död. Rebecka Gustafsson ska därför frikännas från ansvar.

31. Med beaktande av det ovan anförda är det av vikt att Högsta domstolen prövar frågan om hur Rebecka Gustafssons inledande uppgifter ska bedömas. Detta gäller inte minst med anledning av hur Högsta domstolen bedömde målsägandens uppgifter i NJA 2015 s. 702.

Andrahandsyrkandret

32. För det fall att Högsta domstolen finner det styrkt att Rebecka Gustafsson har gjort sig skyldig till brott, ska brottet bedömas som ett oaktsamhetsbrott av normalgraden.

33. Redan det faktum att man har vidtagit skyddsåtgärder efter att Esmeralda skadades torde innebära att gärningen inte kan rubriceras som uppsåtligt dödande. Som konstaterats av hovrätten, och som redogörs för ytterligare nedan, är det utrett att Esmeralda har tillförts substanserna efter att hon skadats, i syfte att rädda hennes liv. Man har också utfört hjärt- och lungräddning på Esmeralda efter att hon skadats. Dessa skyddsåtgärder tyder på att man *inte* har förlikat sig med följden att Esmeralda ska avlida, utan tvärtom bemödat sig med att förhindra realisationen av den effekten.¹¹ Det är utrett i målet att Esmeralda inte avled i anslutning till olyckan. Som framgår av de av Patrik Lingman lämnade uppgifterna kring själva händelseförloppet, som domstolarna lagt till grund för bedömningarna kring händelseförloppet i sak, fick han igång Esmeralda genom hjärt- och lungräddning – hon andades således. Man har i det skedet av händelseförloppet och mot den bakgrunden förlitat sig på att effekten inte skulle inträda. De livshotande skadorna var inte synliga, utan bestod av inre skador. Redan på den grunden bör Högsta domstolen komma till slutsatsen att gärningen inte kan rubriceras som någon form av uppsåtligt dödande.

34. Därtill kan det konstateras, med anledning av det ovan framförda i fråga om Rebecka Gustafssons egna uppgifter, att det inte är styrkt att Rebecka Gustafsson varit medveten

¹¹ Jfr Jareborg, Ulväng, Tanke och uppsåt, Iustus förlag, Uppsala 2016, s. 142 ff.

om vad som hänt med Esmeralda, eller att Esmeralda varit så allvarligt skadad att hon behövt läkarvård. Det finns ingen utredning som styrker Rebecka Gustafssons initialt lämnade uppgifter i enlighet med vad som redovisats ovan. Eftersom Rebecka Gustafsson inte var medveten om Esmeraldas behov av läkarvård, har hon inte haft uppsåt till Esmeraldas död.

35. Det är ostridigt att Rebecka Gustafsson, i egenskap av vårdnadshavare, har haft ett garantansvar gentemot Esmeralda. För att ansvar för underlåtenhetsbrott ska komma i fråga måste det ha varit möjligt för den som befinner sig i garantställning att ingripa. Vad som krävs ska avgöras av en objektiv bedömning av omständigheterna i det specifika fallet.¹² För att Rebecka Gustafsson ska kunna dömas till underlåtenhetsansvar krävs det därför att hon hade möjlighet att ingripa.

36. Som har framkommit av redogörelsen ovan har det inte lagts fram några tillförlitliga bevis som skulle styrka att Rebecka Gustafsson var närvarande under tiden för olyckan – tvärtom lämnar den utredning som finns det helt öppet för ett scenario där Rebecka Gustafsson inte närvarat, vilket också förklarar de – i avgörande delar – motstridiga uppgifter som Rebecka Gustafsson lämnat initialt i utredningen. I de förhör som hölls med Patrik Lingman framkom inga uppgifter som skulle tyda på att Rebecka Gustafsson var närvarande då Esmeralda ramlade, och inte heller senare då hjärt- och lungräddning utfördes. Enligt Patrik Lingman, som också var en förälder med garantansvar för Esmeralda, dröjde det flera timmar innan han berättade för Rebecka Gustafsson att något hade hänt med dottern Esmeralda. Det har inte heller åberopats några tillförlitliga bevis från åklagarens sida som talar för att Rebecka Gustafsson var med vid tillfället. Detta, att Rebecka Gustafsson inte närvarat vid olyckstillfället, måste därför tjäna som utgångspunkt vid Högsta domstolens bedömning, eftersom åklagaren inte styrkt sitt påstående om motsatsen. Detta resonemang gör sig naturligtvis även gällande under förstahandsyrkandet ovan.

37. Avseende de substanser som hittats i Esmeraldas kropp är det utrett att dessa gavs till Esmeralda i ett försök att rädda hennes liv. Detta styrks av det rättstoxikologiska utlå-

¹² Se t.ex. Strahl, Allmän straffrätt i vad angår brotten, Norstedts & Söners förlag, Lund 1976, s.292.

tandet som visar att substanserna, som är smärtstillande och kramplösande, tillförts Esmeralda i nära anslutning till hennes död. Rebecka Gustafsson förnekar att hon haft kännedom om att substanser tillförts Esmeralda överhuvudtaget. Det är, tvärtemot hovrättens bedömning, inte i något avseende visat att Rebecka Gustafsson skulle varit medveten om att Esmeralda fått i sig substanser. Att hon inte har haft någon kunskap om detta förhållande stöds dessutom av att endast Patrik Lingman hade skador på fingrarna, vilket stämmer väl överens med teorin om att han försökt få upp Esmeraldas käke för att kunna ge henne substanser i ett försök att motverka kramper hos Esmeralda. Rebecka Gustafsson saknade liknande skador vid tiden för frihetsberövandet, och har inte haft någon vetskap om hur eller när Esmeralda fått i sig substanserna.

38. Den rättsmedicinska utredningen visar att Esmeralda sammanfattningsvis dog av skador och tillstånd till följd av ett trubbigt trauma mot huvudet som orsakat en inre blödning. Dödsorsaken var även syrebrist och en begynnande lunginflammation. De livshotande skadorna har således uteslutande varit invärtes skador som varit svåra, för att inte säga omöjliga, att upptäcka. Det fanns inga yttre tecken på de allvarliga skadorna. Med anledning av detta är det inte visat att Rebecka Gustafsson har varit medveten om omfattningen av skadorna. Hon har således inte haft anledning att befara att Esmeralda befann sig i ett livshotande tillstånd och var i akut behov av vård. Rebecka Gustafsson har därför inte under några omständigheter haft uppsåt till Esmeraldas död.
39. Hovrätten antydde i domen att Esmeralda blivit vanvårdad, vilket synes ha haft betydelse för hovrättens slutsats att Rebecka Gustafsson gjort sig skyldig till dråp. Det har inte framkommit något i utredning som visar att detta påstående skulle stämma. De blåmärken som Esmeralda hade när hon avled kan inte ligga till grund för en slutsats om vanvård, då endast ett fåtal enligt den rättsmedicinska bedömningen *kan ha*, d.v.s. inte "säkert har", orsakats av en annan person. Det är vidare medicinskt utrett att Esmeralda hade överrörliga leder och att hennes fötter pekade inåt, och flera personer har vittnat om att Esmeralda hade dålig balans. Det är därför förklarligt att Esmeralda ofta ramlade, något som högst troligt har orsakat ett stort antal blåmärken.

40. De vittnen som har hörts i underrätterna vederlägger de ogrundade påståenden om vanvård som har förevarit. Den BVC-sköterska som över tid haft omfattande och nära kontakt med familjen, och som var den myndighetsperson som träffade Esmeralda närmast inpå att hon avled, har inte gjort några iakttagelser som skulle tyda på att Esmeralda vanvårdats eller mådde dåligt, tvärtom. Olle Erenger, den enda av de tre socialsekreterare som träffade Esmeralda vid båda tillfällena när socialtjänsten gjorde hembesök hos familjen under mellandagarna, har i vittnesförhör berättat att han fick intrycket av att Esmeralda var välmående, det fanns inga indikationer på motsatsen. Med anledning av att det inte framkom något som tydde på att Esmeralda inte mådde bra, vidtogs inga ytterligare åtgärder av socialtjänsten. Även Rebeca Segui och Roger Pettersson som har haft god kontakt med familjen. Roger Pettersson, som träffade familjen regelbundet så sent som veckan innan Esmeralda avled, har genomgående haft uppfattningen om att Esmeralda hade det bra i hemmet. Sonen Amos har också vittnat om att allt var som vanligt med familjen under den aktuella tiden. Den enda relevanta och korrekta iakttagelsen – i det här avseendet – under den här perioden var att Patrik Lingman uppträdde stressat och snäsigt gentemot Esmeralda under julen – ingenting annat har visats.
41. Av de vittnesförhör som har gjorts har det inte framkommit något som skulle tala för att Rebecka Gustafsson skulle ha vanvårdat Esmeralda. Den rättsmedicinska utredningen ger inget svar på hur skadorna på Esmeraldas kropp har uppstått och kan därför inte ligga till grund för bedömningen av frågan. Det finns således inget belägg för hovrättens bedömning av att Esmeralda vanvårdats, och att Rebecka Gustafsson skulle haft uppsåt till Esmeraldas död.
42. I tidigare fall där en förälder har dömts för uppsåtligt dödande av sitt barn har det främst varit fråga om fall där barnet uppsåtligen har misshandlats av den ena föräldern, och den andra föräldern har varit medveten om detta men underlåtit att ingripa.¹³ I det nu aktuella fallet har det fastslagits att det inte varit fråga om en uppsåtlig misshandel som lett till Esmeraldas död. Som hovrätten konstaterat har det i stället varit fråga om en olyckshändelse. Med beaktande av tidigare praxis på området, och framförallt det som ovan redogjorts för avseende utgången i NJA 2003 s. 174, framstår det som oförsvarligt att Rebecka Gustafsson har dömts för uppsåtligt dödande när det överhuvudtaget inte

¹³ Se t.ex. Hovrätten för Skåne och Blekinge i mål nr. B 454–15.

varit fråga om att Esmeralda har skadats uppsåtligen. Det ska här poängteras att styvpappan i NJA-fallet från 2003, som uppsåtligen misshandlade sin styvson, inte dömdes för att uppsåtligen ha orsakat barnets död. Han dömdes istället för vållande till annans död. Det har i det aktuella fallet rört sig om en olyckshändelse utan någon som helst förekomst av uppsåtligt våld, vilket måste beaktas och tillmätas stor betydelse vid rubriceringen av gärningen. Om Rebecka Gustafsson hade vetskap om att Esmeralda inte mårde bra, var hon i vart fall inte medveten om att Esmeraldas skador var av livshotande karaktär och att Esmeralda riskerade att dö om hon inte fick läkarvård. Liksom mamman i NJA 2003 s. 174 har Rebecka Gustafsson därför inte haft uppsåt till Esmeraldas död.

43. Det ska även beaktas att tingsrätten i sin dom – helt riktigt – konstaterade att det inte fanns några skäl att döma Rebecka Gustafsson för att uppsåtligen ha orsakat Esmeraldas död. Tingsrätten ansåg att Rebecka Gustafsson mycket väl kunde ha saknat kännedom om Esmeraldas skador samt förgiftning av substanser; det saknades bevisning för påståendet om motsatsen. Med anledning av detta gjorde tingsrätten bedömningen att Rebecka Gustafsson inte kunde hållas uppsåtligt ansvarig för det inträffade genom att ha underlåtit att ingripa. Därav dömdes tingsrätten Rebecka Gustafsson för vållande till annans död.
44. I det fall Högsta domstolen – trots resonemangen ovan – finner att Rebecka Gustafsson ska dömas för att ha varit delaktig vid Esmeraldas dödsfall i något avseende, ska gärningen rubriceras som vållande till annans död. Gärningen bör då rubriceras som brott av normalgraden. Det föreligger inte några omständigheter som ska föranleda att gärningen bedöms som grovt. Rebecka Gustafsson har berättat att Patrik Lingman gav henne narkotikaklassade preparat efter att han berättat om det som skett, men det finns inget som tyder på att Rebecka Gustafsson skulle varit påverkad vid tillfället då Esmeralda ramlade. Det, och det faktum att det saknas något annat medvetet risktagande i förevarande ärende, gör att det saknas skäl att rubricera gärningen som grov.
45. I flertalet fall (se nedan) där det varit fråga om att en förälder har vållat sitt barns död genom underlåtenhet har brottet rubricerats som brott av normalgraden. Så ska även ske

i det här fallet, om Högsta domstolen kommer så långt i sin bedömning. Det kan konstateras att det i praxis saknas fall med motsvarande omständigheter som är för handen här, vilket är ett skäl för Högsta domstolen att meddela prövningstillstånd.

Göta hovrätts mål B 3504–18

46. En fosterförälder lämnade ett litet barn på skötbordet för att gå och hämta blöjor. Under tiden ramlade barnet ner från skötbordet och ådrog sig så allvarliga skador att barnet avled. Hovrätten konstaterade att underlåtenheten hade orsakat barnets död, och fosterhemspappan var i garantställning. Han dömdes för vållande till annans död av normalgraden. Påföljden blev villkorlig dom.

Göta hovrätts mål B 3956–19

47. Ett barn som bodde på ett LSS-boende lämnades ensam då han badade och hittades senare med ansiktet under vattenytan. Pojken var inte död vid anträffandet men avled dagen efter. Det gick inte att fastställa huruvida pojken dog genom drunkning eller sjukdomsfall då ingen obduktion hade vidtagits. Hovrätten anförde att utredningen visade att barnet inte dog direkt, utan att det skedde på grund av att han lämnades utan tillsyn och därmed utan möjlighet att få hjälp under en så lång tid att han drabbades av syrebrist i hjärnan. De två assistenterna som hade ansvaret för pojken var i garantställning. Hovrätten ansåg att det inte var fråga om ett så medvetet risktagande av allvarligt slag att gärningen kunde bedömas som grov. Assistenterna dömdes därför för vållande till annans död av normalgraden. Hovrätten anslöt sig till tingsrättens bedömning vad gällde påföljden. Gärningen som assistenterna begick ansågs ligga på fängelsenivå. Påföljden blev villkorlig dom och dagsböter.

Göta hovrätts mål B 1566–20

48. En pappa lämnade sin 20 månader gamla son utan uppsikt på tomten. Pojken kom att gå ner till en närliggande damm där han senare hittades död. Gärningen bedömdes som vållande till annans död av normalgraden och påföljden blev villkorlig dom.
49. Sammantaget finns det inget som bevisar att Rebecka Gustafsson har haft uppsåt till Esmeraldas död. I det fall Högsta domstolen finner det styrkt att Rebecka Gustafsson

varit medveten om att det skett en olycka, har det i vart fall inte visats att hon har varit medveten om att det rört sig om så allvarliga skador att det funnits fara för Esmeraldas liv. Rebecka Gustafsson har således inte under några omständigheter haft likgiltighetsuppsåt inför Esmeraldas död. Med anledning av detta ska brottet rubriceras som vållande till annans död av normalgraden. Skadeståndet till Amos Gustafsson och Silas Gustafsson ska därmed sättas ned till 30 000kr var.

Tredjehandsyrkandet

50. I det fall Högsta domstolen finner det styrkt att Rebecka Gustafsson har gjort sig skyldig till dråp, vilket det enligt förswarets uppfattning inte finns någon som helst grund för, ska påföljden mildras i betydande grad.
51. En gärnings straffvärde bestäms utifrån den klandervärdhet som gärningen anses motsvara. I det nu aktuella fallet konstaterade hovrätten att det initialt varit fråga om en olyckshändelse. Med hänsyn till detta måste straffvärdet vara betydligt lägre än vad hovrätten funnit. Det är inte i något avseende motiverat att döma Rebecka Gustafsson till åtta års fängelse när det konstaterats vara fråga om en olyckshändelse. Det är inte heller proportionerligt i förhållande till liknande fall, så som NJA 2003 s. 174, att bestämma påföljden till fängelse i åtta år. Straffvärdet ska därmed under alla omständigheter sänkas betydligt.
52. Om domstolen – mot Rebecka Gustafssons bestridande – anser att det är visat att hon var delaktig i att tillföra Esmeralda substanser, måste det beaktas att det är utrett att detta gjordes i ett enda syfte, nämligen att motverka de kramper som Esmeralda drabbades av enligt Patrik Lingman. Substanserna gavs således i ett försök att hjälpa och rädda Esmeralda. Det finns inget som överhuvudtaget tyder på att det skulle ha funnits något annat syfte. Även denna omständighet ska därmed påverka straffvärdet i mildrande riktning.
53. Såväl Rebecka Gustafsson som Patrik Lingman har i förhör uppgett att de upplevde sig vara jagade av socialtjänsten, och ständigt under uppsikt. Rebecka Gustafsson har vidare berättat att detta gjorde dem paranoidea. Det kan därav i det närmaste beskrivas som att

paret varit psykiskt utmattade eftersom de under lång tid befunnit sig i en mycket pressad situation, där de känt en stark oro inför att socialtjänsten återigen skulle kunna omhänderta Esmeralda. Denna pressade situation inverkade sannolikt på Patrik Lingmans handlande och beslut om att inte kontakta vården då Esmeralda ramlade. Skulle Högsta domstolen finna det visat att Rebecka Gustafsson varit delaktig på det sätt som hovrätten har funnit, trots den övertygande bevisningen emot en sådan slutsats, gäller samma resonemang såväl för Rebecka Gustafsson som för Patrik Lingman. Även hovrätten anförde att föräldrarna, låt vara att försvaret endast anser att detta bör gälla för Patrik Lingman, troligtvis hamnade i en mental låsning under händelseförloppet. Denna omständighet ska beaktas i enlighet med 29 kap 3 § p. 2 BrB, då Rebecka Gustafsson till följd av det anförda haft nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande. Omständigheten ska föranleda att straffet sänks.

54. I det nu aktuella fallet rör det sig om en mamma som har förlorat sitt barn till följd av en olyckshändelse. Det har överhuvudtaget inte framkommit något som visar att Rebecka Gustafsson skulle ha orsakat Esmeraldas död uppsåtligen, tvärtom. Hänsyn ska också tas till den oerhörda sorg som Rebecka Gustafsson drabbats av till följd av det inträffade, och som Rebecka Gustafsson kommer att få leva med resten av sitt liv. Enligt försvaret bör detta betraktas som en förmildrande omständighet.

BEVISNING

A. MUNTLAG BEVISNING

1. Uppspelning av förhör från Norrköpings tingsrätt samt Göta hovrätt med Rebecka Gustafsson. Förhören åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden.
2. Uppspelning av förhör från Norrköpings tingsrätt samt Göta hovrätt med Rebeca Segui. Förhören åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden.
3. Uppspelning av förhör från Göta hovrätt med vittnet Olle Erenger. Förhöret åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att

varken Patrik Lingman eller Sekretess varit narkotikapåverkade vid något av hembesöken den 25 och 26 december 2019, att Patrik Lingman inte varit aggressiv vid hembesöken den 25 och 26 december 2019, att lägenheten var välordnad och städad vid hembesöken, att Esmeralda var glad, kontaktsökande, ”kramig” och välmående vid hembesöket den 26 december, samt att inget i föräldrarnas eller Esmeraldas utseende eller beteende väckte någon oro.

4. Uppspelning av förhör från Norrköpings tingsrätt samt Göta hovrätt med Carina Hjorth Gustavsson, distriktssköterska på Helsa BVC Östertull. Förhören åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden.
5. Uppspelning av förhör från Norrköpings tingsrätt samt Göta hovrätt med toxikolog Robert Kronstrand. Förhören åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden.
6. Uppspelning av förhör från Norrköpings tingsrätt med Larry Alfvén till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden.
7. Uppspelning av förhör från Norrköpings tingsrätt samt Göta hovrätt, f.d. enhetschef samt tidigare specialistsjuksköterska vid Capio Psykiatri. Förhören åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt till styrkande av att de tillstånd Rebecka Gustafsson befann sig i under perioden 31 januari-26 februari 2020 medfört att hon har haft en förvrängd verklighetsuppfattning.
8. Uppspelning av förhör från Göta hovrätt med Roger Pettersson, Patrik Lingmans pappa. Förhöret åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att Rebecka Gustafsson haft en god föräldraförmåga, att Esmeralda inte vanvårdats, att det inte har varit något avvikande med barnen eller föräldrarna, samt att Esmeralda var välmående även under den sista tiden.
9. Uppspelning av ljudupptagning med Patrik Lingman, först uppspelad i Norrköpings tingsrätt. Ljudupptagningen åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att Rebecka Gustafsson inte fått kännedom om att

Esmeralda råkat ut för en olyckshändelse och sedermera avlidit förrän på kvällen den 29 januari/natten till den 30 januari 2020.

10. Uppspelning av videoförhör med Patrik Lingman, först uppspelat i Norrköpings tingsrätt. Videoförhöret åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att Rebecka Gustafsson inte fått kännedom om att Esmeralda råkat ut för en olyckshändelse och sedermera avlidit förrän på kvällen den 29 januari/natten till den 30 januari 2020.

11. Uppspelning av förhör från Göta hovrätt med vittnet Christer Isaksson. Förhöret åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att Patrik Lingman inte upptäckt att Esmeralda avlidit förrän efter aktuellt telefonsamtal på kvällen den 29 januari samt att Rebecka Gustafsson inte fått kännedom om att Esmeralda råkat ut för en olyckshändelse och sedermera avlidit förrän på kvällen den 29 januari/natten till den 30 januari 2020.

B. SKRIFTLIG BEVISNING

Den skriftliga bevisningen finns i sin helhet i hovrättens akt, och kan lämnas in till Högsta domstolen i en egen sammanställning om Högsta domstolen önskar det.

1. Journaler BVC Helsa Vårdcentral Östertull
2. Fotografier utvisande Esmeralda

Bevisuppgift B1-B2 åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att Esmeralda inte varit vanvårdad.

Bevisuppgift B2 åberopas dessutom till styrkande av att Esmeralda varit tunnhårig vid bl.a. tinningarna sedan späda ålder.

3. Mailkorrespondens mellan Sekretess och socialtjänsten i Norrköpings kommun
2018-03-16 – 2019-03-01

Bevisuppgift B3 åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att socialtjänsten haft för avsikt att uppväxtplacera Esmeralda i det f.d. familjehemmet, att Rebecka Gustafsson har varit en engagerad förälder till Esmeralda, att Rebecka Gustafsson genomgående har satt Esmeraldas bästa i främsta rummet, samt att det är Rebecka Gustafsson som har varit pådrivande i – och mån om – att få till en fungerande hemflytt för Esmeralda.

4. Förhandsbedömning avseende orosanmälan av den f.d. familjehemsmamman, 2020-01-22

Bevisuppgift B4 åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att varken socialtjänsten eller referenspersoner hade någon oro för Esmeralda.

5. Telefontömningslista utvisande Patrik Lingmans mobiltelefon 2020-01-25 – 2020-01-30
6. Journalanteckningar Psykiatriska kliniken i Norrköping 2020-01-30 – 2020-02-13 avseende Patrik Lingman

Bevisuppgift B5-B6 åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att Esmeralda råkade ut för en olyckshändelse på eftermiddagen den 29 januari 2020, att dödsfallet inträffat tidigast på kvällen den 29 januari, samt att Rebecka Gustafsson inte fått kännedom om att Esmeralda råkat ut för en olyckshändelse och sedermera avlidit förrän sent på kvällen den 29 januari/natten till den 30 januari 2020.

7. Journalanteckningar Psykiatriska kliniken i Norrköping
8. Journalanteckningar Capio psykiatri
9. Journalanteckningar från Häktet Norrköping
10. VB-logg från Häktet Norrköping

Bevisuppgift B7-B10 åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden.

11. Utdrag från 1177 avseende inåtvridna fötter

Bevisuppgift B11 åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden samt särskilt till vederläggande av att Esmeralda orsakats blåmärken och skador till följd av annans våld mot henne.

12. Rättsmedicinsk obduktion

Bevisuppgift B12 åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden.

13. Esmeraldas förlossningsjournal (tillväxtkurvor)

Bevisuppgift B13 åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att Esmeralda inte varit vanvårdad.

14. Utdrag från 1177 avseende Helsa Vårdcentral Östertull

Bevisuppgift B14 åberopas till vederläggande av åklagarens gärningspåståenden, samt särskilt till styrkande av att Esmeralda råkade ut för en olyckshändelse på eftermiddagen den 29 januari 2020.

ÖVRIGT

Undertecknad hemställer om att få inkomma med kostnadsräkning innan målets slutgiltiga avgörande.

Stockholm som ovan

Emelie Righammar

Bilaga

1. Göta hovrätts dom i mål nr. B 2705–20, meddelad 21 juni 2021